

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1118/2020
20.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Арсића, због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Петра Петрова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 27/19 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1234/19 од 27.05.2020. године, у седници већа одржаној 20.10.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Арсића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 27/19 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1234/19 од 27.05.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона, **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 27/19 од 30.10.2019. године, између осталих, у ставу I изреке окривљени Дарко Арсић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година и због извршеног кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 24.01.2013. године до 07.06.2013. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати судски паушал и трошкове кривичног поступка као и да оштећеној АА на име трошкова кривичног поступка изврши солидарну исплату са окривљеним ББ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1234/19 од 27.05.2020. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Смедереву преиначена је

првостепена пресуда у ставу I изреке, само у погледу одлуке о казнама тако што је, између осталих, окривљеном Дарку Арсићу због извршених кривичних дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим претходно утврђена појединачна казна затвора, за кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и става 1. КЗ казна затвора у трајању од шест година, а за кривично дело посредовање у вршењу проституције из члана 184. став 1. КЗ казна затвора у трајању од две године и шест месеци и новчана казна у износу од 300.000,00 динара те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 24.01.2013. године до 07.06.2013. године и на новчану казну у износу од 300.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Смедереву, у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног Дарка Арсића одбијене као неосноване и пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Дарка Арсића, адвокат Петар Петров, поднео је захтев за заштиту законитости побијајући их као незаконите, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду или да исте преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела те окривљеном изрекне казну затвора у краћем временском трајању као и да смањи висину новчане казне те да одреди да се извршење правноснажне одлуке одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона наводима да „уколико се објективно сагледају утврђене чињенице и све околности наведеног догађаја можда би окривљени Дарко Арсић могао да буде оглашен кривим због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 2. у вези става 1. КЗ, јер би таква одлука могла да се прихвати као законита и правична, а не како је то одлучено у побијаним правноснажним пресудама“.

Врховни касациони суд изнете наводе, којима се суштински указује на погрешну примену закона - одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењује као неосноване.

Наиме, у радњама окривљеног се стичу сва битна обележја предметног кривичног дела, а према утврђеном чињеничном опису радњи извршења у тачки 1 става I првостепене пресуде: где је окривљени оглашен кривим што је: „у периоду од новембра 2012. до 23. јануара 2013. године свестан да радње које предузима нису дозвољене и исте хтео са директним умишљајем, урачунљив, злоупотребом тешких прилика друге врбовао и превозио у циљу проституције и сексуалне експлоатације, тако што је искористио незрелост малолетне АА, малолетне ВВ, малолетне ГГ и

малолетне ДД и њихове тешке материјалне, социјалне и породичне прилике (сиромашне и дисфункционалне породице) при чему је знао да су малолетне и наговарао их да ступају у сексуалне односе са пунолетним лицима ради коришћења њихових сексуалних услуга уз новчану надокнаду представљајући им да ће тако зарадити доста новца, а по уговарању са корисницима места и времена пружања сексуалних услуга малолетнице одвозио својим такси возилом или ангажовао возаче таксија за превозење до договореног места, а након што су малолетнице пружиле сексуалне услуге уговореним корисницима окривљени вршио наплату уговореног износа и део давао малолетним оштећенима, при томе задржавајући део наплаћеног износа за себе и тако их сексуално експлоатисао, све време нудећи њихове сексуалне услуге већем броју лица“. Дакле, у наведеним радњама окривљеног Дарка Арсића се стичу сва битна обележја предметног кривичног дела из члана 388. став 6. у вези става 3. у вези става 1. КЗ, с`обзиром да је злоупотребом тешких прилика другог - оштећених, исте врбовао и превозио у циљу проституције и сексуалне експлоатације, да су оштећене АА, ВВ, ГГ и ДД малолетна лица, што је окривљеном било познато, те да се окривљени бавио вршењем описаних радњи вишеструким понављањем радњи извршења у периоду од новембра 2012. до 23. јануара 2013. године, чиме се у његовим радњама стичу сва битна обележја предметног кривичног дела, како објективна која се односе на саму радњу извршења окривљеног, тако и субјективна - која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 3. у вези става 1. КЗ. Самим тим, овај суд налази да су неосновани наводи у поднетом захтеву да се у радњама окривљеног стичу битна обележја кривичног дела трговина људима из члана 388. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Такође, бранилац окривљеног погрешно и неосновано налази да „ако се упореди чињенични опис у изреци побијане пресуде код кривичног дела трговине људима са чињеничним описом у изреци пресуде код кривичног дела посредовање у вршењу проституције уочава се да радње за које је осуђени Дарко Арсић оглашен кривим су скоро идентичне, што указује да је повређен кривични закон јер такав чињенични опис даје елементе за постојање кривичног дела посредовање у вршењу проституције, а не кривичног дела трговине људима“.

Ово из разлога јер је кривично дело описано у тачки 1 став I првостепене пресуде врбовање и превоз оштећених малолетних у циљу њихове сексуалне експлоатације извршено злоупотребом тешких прилика свих малолетних оштећених за разлику од кривичног дела описаног у тачки 2, став I изреке првостепене пресуде које је извршено у односу на оштећена лица - пунолетне ЂЂ и ЕЕ, које не подразумева злоупотребу тешких прилика у остварењу циља – посредовање у сексуалној експлоатацији у циљу остварења прихода што је, с`обзиром на различит статус оштећених лица, довело до различите правне квалификације предметних кривичних дела, у ставу 1 тачка I као кривично дело трговине људима из члана 388. став 6. у вези става 3. и става 1. КЗ, а у тачки 2 става 1 као кривично дело посредовање у вршењу проституције из члана 184. став 1. КЗ.

Дакле, указивање браниоца окривљеног Дарка Арсића да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Захтевом браниоца окривљеног се указује на погрешну примену одредбе члана 16. став 5. ЗКП, јер током редовног кривичног поступка није доказано постојање елемената кривичног дела: тешких прилика код оштећених малолетница; врбовање оштећених малолетница, сексуална експлоатација; постојање директног умишљаја и намере код окривљеног Дарка Арсића нити да се окривљени „бавио вршењем кривичног дела, уз изношење детаљних разлога за изнете тврдње.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима оспорава утврђено чињенично стање, као погрешно и непотпуно - одредба члана 440. ЗКП.

У захтеву се наводи и да је окривљени Дарко Арсић драконски кажњен из које ситуације ће тешко изаћи, с`обзиром да је у време извршења дела имао свега 23 године и да је од извршења дела до правноснажности пресуде протекло осам година, да тако високо изречену казну затвора окривљени доживљава као нехуман поступак и иста код њега изазива гнев и презир, због чега иста неће деловати на ресоцијализацију.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП односно неправилну одлуку о кривичној санкцији.

Како повреде одредаба члана 16. став 5. ЗКП, члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев у наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић